

Попереду, нарешті, порожнеча

Василь Стус

Попереду, нарешті, порожнеча
і довгождана. Вічність пізнаю,
даровану годиною лихою.
А білий світ — без кольору і звуку,
ні форми, ні ваги, ані смаку —
розлився безберегою водою.
Цей бенкет смерті в образі життя
щасливого відстрашує і врочить:
устромиш ногу в воду — і помреш.